

Mag. Simona Škvarč,
OŠ Leskovec pri Krškem

Moje prve izkušnje s poučevanjem

IZVLEČEK: V času študija se pripravljamo na izvajanje vzgojno-izobraževalnega procesa v razredu. Naučimo se, kako se obnašati, kaj povedati, pazimo na govorico telesa in pravilno slovensko izreko. A nihče nas ne pripravi na nepredvidljive situacije v razredu.

Življenje in delo v šoli je barvito. Učitelji v razredu moramo biti iznajdljivi, uspešno moramo voditi razred, poznati in obvladati strokovne vsebine, poznati dokumentacijo in dokumente.

Učitelji moramo biti še kako prilagodljivi, da se odzivamo na počutje učencev, ki se zelo hitro spreminja.

Večkrat pomislimo, da so učitelji kot super junaki, ki predajajo znanje na različne načine, upoštevajo vsakega učenca, znajo pravilno rešiti vse obrazce in zapisati vsa poročila, rešujejo spore v razredu, odgovarjajo na vprašanja, so animatorji, znajo izbrati lepo besedo in podati topel objem. Tega se počasi zavedamo že od študija, doživimo pa na lastni koži v svojih prvih letih poučevanja v razredu.

Ključne besede: učiteljica začetnica, osebni izzivi, izkušnje, učenci s posebnimi potrebami, pouk na daljavo

My First Teaching Experience

Abstract: During our studies, we prepare for carrying out the educational process in the classroom. We learn how to behave, what to say, how to mind our body language and proper Slovenian enunciation. But no one prepares us for the unpredictable situations in the classroom.

Life and work in school is colourful. In class, teachers have to be resourceful; we have to lead the class successfully; we have to know and master the academic contents; we have to know the documentation and documents. We, teachers, have to be very flexible in order to respond to the pupils' mood, which changes rapidly.

It often comes to mind that teachers are like superheroes who pass on knowledge in diverse ways; who pay heed to each pupil; who are able to correctly fill out all the forms and write all the reports; who settle disputes in the classroom; who answer questions; who are facilitators; who are able to pick a nice thing to say and give a warm hug. We slowly become aware of that during our studies and later experience it first-hand during our first years of teaching a class.

Keywords: novice teacher, personal challenges, experience, pupils with special educational needs, distance lessons

Uvod

Ddr. Barica Marentič Požarnik (2018) omenja hitrost razvoja, ki posega v učiteljevo delo, saj mora biti ta neverjetno prilagodljiv. V razredu smo učitelji sami in takrat se največ naučimo. Dr. Cveta Razdevšek Pučko (2013) poudarja, da morajo učitelji sprejemati nekatere nove vloge, nekatere prejšnje pa spremeniti ali celo opustiti.

Pouk v razredu ne poteka vedno tako, kot smo si zamislili. V razred nepričakovano vstopijo zdravstveni delavci, ki pregledajo higieno zob, zmoti nas šolski radio, preko katerega zvemo pomembno obvestilo, včasih v razred prileti čebela in zaradi tega zmoti potek dela in navsezadnje nam misli večkrat odhitijo na šolsko dvorišče, kjer se izvaja pouk športa.

Ko postaneš razredničarka

Sem učiteljica začetnica in mlada mamica. Izobraževala sem se na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru, diplomirala in magistrirala. To leto je bilo zame burno.

V tem šolskem letu sem prvič stopila v razred, v katerem moram biti učiteljica, ki na različne načine poučuje, sodnica, ko bo prišlo do prerekanj in tožarjenja, policistka, ker bodo igrače glavna tema prepirov, poslovna sekretarka, saj bom zbiralala, urejala, pisala in potrjevala različne obrazce in poročila, inovatorka, saj bom vsebino hotela podkrepiti z doma narejenimi didaktičnimi gradivi, motivatorka, ki bo spodbujala učence in še mnogo drugih vlog. In navsezadnje mama, ko bom podala spodbudne besede, lepe poglede in pristne objeme.

Vsak učitelj začetnik ima veliko teoretičnega znanja, pridobljenega v času študija, a pravo »učenje« se začne šele s pridobivanjem izkušenj na delovnem mestu v šoli.

Petra Javrh (2011) omenja, da si mora vsak učitelj organizirati razmerje med delom, domom in osebnim razvojem. Ko bodo ta razmerja ustrezna, bodo lahko prispevala k pozitivnim procesom kariernega razvoja. Sodobni učitelj mora imeti pozitiven odnos do kulture, narodnostne raznolikosti, mobilnosti, etične držbe, uporabe znanja, obvladovanje IKT in uporabe novih digitalnih informacij. Vsa ta hitra spreminjanja zahtevajo od učitelja precejšnje spremembe v spretnostih, ravnanju, učiteljevi drži, saj je potrebno nenehno prilagajanje.

Organizacija je ključnega pomena

Na začetku se soočiš z organizacijo, kako bom razporedila svoj čas, da bom lahko uspešna učiteljica in dobra mama. Mislila sem, da mi bodo urniki popoldanskega dela pomagali, zato sem prvi teden imela

točno načrtovan čas, ko sem popoldne dve uri delala za službo. Nakar se je izkazalo, da skrb za otroka in delo v popoldanskem času po predhodno oblikovanem urniku enostavno ne gre. Zato sem bila primorana poiskati in poskusiti drugo strategijo. Ko je hčer spala, sem za kakšno uro lahko v miru delala, ko se je zaigrala, sem lahko hitro pregledala elektronsko pošto in uredila spletni dnevnik, ko je zvečer zaspala, sem lahko dve uri brez prekinitev delala. Prevzela sem strategijo »ko je priložnost za delo, jo zgrabi«. Sama zase vem, da sem bolj učinkovita jutraj, zato sem poskusila tudi na tak način. V šolo sem prihajala uro in pol pred začetkom pouka in v miru uredila zadeve, kopirala učne liste, si pripravila razred in vse, kar je bilo potrebno.

Ugotovila sem, da mi tak način dela ustreza in se mi obrestuje. Popoldne sem ves čas z otrokom, a hkrati imam službene stvari urejene.

Administrativno delo ni mačji kašelj

Naslednji izziv je bila administracija. O tem smo se veliko pogovarjali v času študija, a ko vstopiš v svet učiteljev, te žene naprej večinoma samoiniciativno učenje.

Poiskala sem vse posodobljene pravilnike in dokumente, ki me vodijo in mi pomagajo pri delu. Bistvene usmeritve in podatke znamo učitelji začetniki na pamet, saj smo vsebino dokumentov predelali za strokovni izpit. A včasih ti kakšna zadeva uide iz glave ali pa se preprosto zakonodaja spremeni, zato je dobro zakonske in podzakonske akte na vsake toliko časa pogledati in si obnoviti znanje.

Ker sem mi zdi urejenost dokumentov pomembna, sem si zadala nalogo, da bom imela zbirnike podatkov, da bo moje delo bolj pregledno in lažje. Uredila sem si preglednice za učence, naloge, cilje, standarde, kriterije, interesne dejavnosti, bralno značko, podatke o učencih in starših in še marsikaj drugega. To je zahtevalo kar nekaj energije, a ko pogledam nazaj, mi sprotno zapisovanje v te zbirnike olajša celotno situacijo.

Novo okolje prinese nove izkušnje, s katerimi postaneš samozavesten

Veliko začneš razmišljati o šolskem okolju in svoji vlogi, kako se boš znašel, ali se boš kdaj izgubil, kako boš vedel, katerega učitelja povezati s katerim predmetom in učilnico, kakšne so navade, kje so kabineti, kje so didaktični pripomočki, na koga se lahko obrneš, če potrebuješ papir, karton... in podobne zadeve. A na naši šoli so mi prijazno pomagali. Najprej greš na ogled, na katerem si zapomniš le dve stvari; kje je stranišče in kje je zbornica. Ostalo spoznaš sam. Obkroža te

milijon podatkov in milijon novih stvari, ki si jih je treba zapomniti. K vsemu temu pripomore sprotno zapisovanje in pomoč sodelavcev. Naučiš se prestopiti mejo zadržanosti in sprašuješ vsakega, ki pride mimo. Z vsakim odgovorom položiš kamen v mozaik spoznavanja šolskega okolja.

Uvajanje je res naporno, a te vse to naredi močnejšega in iznajdljivejšega. Spoznaš ljudi okrog sebe in točno veš, pri kom lahko dobiš kakšno informacijo. Sem oseba, ki si hitro zapomni obraze in tudi na svoji šoli sem si jih. Problem so mi delala imena. Na veliki šoli, na kateri poučujem, se prvi teden sploh nisem uspela naučiti vseh imen učiteljev in učiteljic. Sem se pa naučila pristopiti do človeka, do sodelavca.

Priprave, vsebina, didaktični material, učni načrti ... ogromno dejavnikov

Ko prebiješ led v novem šolskem okolju, pridejo novi izzivi. Zanimati se začneš za vsebine, ki jih boš predal učencem, in pregleduješ didaktični material, ki bi ga lahko izdelal sam, saj ga v svojem naboru še nimaš veliko, ker si začetnik.

Iz časa študija vemo, da je najbolje vsebine medpredmetno povezovati, saj s tem poglobimo cilje in znanje. Tudi sama sem pregledala učne načrte in jih primerjala z učnim gradivom. Razmišljala sem, kako bi vsebine predstavila na bolj barvit način, kaj je tisto, kar morajo učenci z določenimi cilji usvojiti in doseči, kako vključiti v pouk različne metode, ki spodbudijo učence k razmišljanju in raziskovanju.

Učiteljica, a bo to za oceno?

Po obravnavi vsebin je treba znanje tudi oceniti. Vzameš v roke in prebereš pravilnike (npr. Pravilnik o preverjanju in ocenjevanju znanja ter napredovanju učencev v osnovni šoli), natančno bereš vsebino zapisanih členov in si delaš zapiske. Potem se v sklopu aktiva dogovorimo, kaj in kdaj se bo ocenjevalo, si pripraviš mrežne diagrame, oblikuješ kriterije znanja in različice nalog, ki jih lahko uporabiš.

Seveda so ti v veliko pomoč sodelavci, ki ti svetujejo, ti pomagajo pri pripravi gradiva za ocenjevanje in te vodijo. Postanejo ti svetovalci, ki te usmerjajo, spodbujajo in te včasih opomnijo na napake.

V času študija smo se učili zapisovati kriterije, upoštevati minimalne standarde in taksonomsko stopnjo, a tukaj gre za konkretne vsebine sklopov, k njim izbrane standarde znanja in zdi se, da je to popolnoma drugačne, kot smo si to predstavljali na fakulteti. Seveda si z vsakim ocenjevanjem pridobiš nekaj izkušenj,

ki ti pomagajo pri nadaljnjem delu. Vsakič si bolj samozavesten in kljub pripravi ter načrtovanju sam sebi postaviš trdne temelje, ki jih potem samo nadgrajuješ. Je pa to ena izmed bolj stresnih nalog, ki doleti učitelje začetnike.

S prvim šolskim dnevom prebijemo led v novo šolsko leto

In potem pride prvi šolski dan. Spoznaš svoje učence in ves strah se poleže. Skupaj doživite pester prvi dan. Po končanem pouku pridejo na plan vsi vtisi. Razmišljaš, kako se boš z učenci povezal, kako boš vzpostavil komunikacijo, kako boš vodil razred in kako boš razložil razredna pravila ter poskrbel, da jih bodo učenci upoštevali.

Iščeš po spletu, kaj izkušene učiteljice že počnejo. Ideje preizkusiš takoj drugi dan. A velikokrat spoznaš, da v tvojem razredu določene zadeve ne uspevajo, zato jih prirediš in poskusiš nekaj svojega. Potem spet uvidiš, da bi to zadevo lahko naredil drugače in poskusiš znova. Velikokrat se pričakovanja ne uresničijo. Čez čas spoznaš, da se s tem soočajo tudi izkušene sodelavke, saj se tudi njim večkrat podrejo zastavljene ideje, a s časoma spoznaš razred, spoznaš klimo in veš, kaj lahko pričakuješ od učencev. Takrat stopiš spet stopničko višje, saj ne le to, da si ugotovil način, ki ustreza tvojemu razredu, ampak si spoznal tudi sebe in svoj pristop k učenju in poučevanju. To sprejmeš in dobiš energijo za naprej. To te žene tudi v situacijah, ko misliš, da ni izhoda. Vedno se najde, le učencem je treba prisluhniti. Če je petim učiteljicam uspela ista zadeva brezhibno, še ni nujno, da bo tudi ta ista stvar uspešna v tvojem razredu.

Vsi smo si različni, zato iščemo ustrezne poti

Pred seboj imaš razred; v mojem primeru 18 učencev, ki so vsak svoj individuum in vsak ima svoj značaj. Spoznaš, da imaš v razredu učenca s posebnimi potrebami, sprejmeš njegove posebnosti in se odzivaš nanje, seznaniš se z vsebino odločbe in priporočili strokovnega mnenja. Ob tem se ti postavlja veliko vprašanj, zato greš do šolske svetovalne službe in se posvetuješ, kako boš zastavil delo z učencem in na kaj moraš paziti. S tem se povežeš tako s sodelavci, kot z učencem samim.

Postavljen si pred dejstvo, da je treba poiskati način, ki bo učenca usmerjal naprej in poiskati pot, kjer bo šel razvoj naprej in ne nazaj.

Soočiti sem se morala z učenem, ki si težko zapomni vsebino. Težave ima z razvojem slušnega in vidnega razločevanja – fonološko zavedanje. Težave se kažejo

tudi pri zapisu črk, besed in povedi. Tudi na področju branja števil, številskih predstav in računanja je njegovo znanje šibko. Zato sem morala ubrati čisto drugačen pristop.

Veliko časa sem prebirala različno literaturo in iskala rešitve. Nekajkrat sem bila tudi na pogovoru s članicami strokovnega tima, ki so mi stale ob strani in me spodbujale, motivirale in pomagale.

V takih situacijah je težko biti učitelj. Premlevaš zadeve v glavi in iščeš rešitve. Mnogi rečejo, da »službe« ne smeš prinašati domov. Sama se tega ne držim in veliko razmišljam o vsem, kar je povezano z njo. Enostavno ne moreš iz svoje kože in imaš pred očmi otroka, ki mu hočeš po najboljših močeh pomagati. Na začetku leta sem ogromno časa posvetila razmisleku in ogromno noči nisem spala, ravno zaradi prilagajanja in iskanja gradiv. Sedaj po pol leta, ko so stvari utečene, se kaže napredek v majhnih korakih. Za to je bilo potrebno veliko vloženega truda in energije.

Sprejmimo različne kulture

Dotakniti se moram tudi teme o specifikah romskih učencev, saj imam v razredu pet romskih otrok. Čeprav smo v tretjem razredu in se učenci med seboj poznajo, je treba vložiti ogromno truda v socializacijo in pozitivno klimo.

Sem ena izmed učiteljic, ki ji ni pomembno, kateri verski skupnosti pripadaš, od kod prihajaš in kdo so tvoji starši. Dodeljena mi je bila skupina učencev, ki naj bi jih vodila, da usvojijo znanja in spretnosti v skladu s svojimi zmožnostmi, pri tem mi bo v veliko pomoč, če jih sprejemem take kot so.

Učence vedno posedem tako, da so romski učenci pomešani med ostale učence. Zdi se mi prav, da se učimo drug od drugega in da sprejemamo družbo, v kateri živimo. Tako bomo lahko skupaj preživeli veliko časa. Menim, da mi vključevanje romskih učencev dobro uspeva.

Čez čas se je izkazalo, da so fantje sprejeli romskega učenca in se z njim igrajo. Tudi romske učenke rade pomagajo ostalim in skrbijo za urejenost razreda. Najljubši trenutek v razredu, ki mi bo ostal v spominu, pa je, ko smo oblikovali likovne izdelke iz gline. Takrat smo vsi stali pri okrogli mizi, si ogledovali končne izdelke in jih vrednotili. Ko smo prišli do izdelka romskega učenca in sem učence spodbudila, da podajo svoje mnenje, so učenci izdelek pohvalili, saj se je tokrat res močno potrudil. Čez čas je prišel na vrsto tudi izdelek romske učenke, ki se je trudila, vendar izdelek ni bil takšen, kot si ga je zamislila. Ko sem povabila učence k besedi, so povedali, da se je potrudila in da bo kljub manjši napaki naslednjič njen izdelek odličen. Je pa res,

da se romski učenci boljše počutijo, ko so sami. Takrat se še bolj odprejo. A z različnimi dejavnostmi in mešanimi skupinami poskrbim, da so vsi aktivni, kolikor se le da.

Eden izmed velikih problemov romskih učencev je tudi ta, da doma nimajo spodbudnega okolja. Verjamem, da bi bil marsikateri učenec uspešnejši, če bi imel pri šolskem delu podporo staršev, da bi ga spodbujali in mu pomagali pri domačem delu. Ampak žal v večini primerov ni tako.

Pri učencih se soočamo s težavami poznavanja abecede, posledično tudi slabše berejo, nimajo številskih predstav, nekateri ne štejejo niti do 20. To so res veliki izzivi učenja in poučevanja.

Pridi, razložila ti bom na drugačen način

Kot učiteljica začetnica sem se prvič soočila tudi s poučevanjem učencev tujcev, kar se mi je zdelo na začetku težko, a s časoma spoznaš učence in pridobiš drug pogled na situacijo. Učenci tujci so otroci, ki so se priselili v Slovenijo iz drugih držav in njihov materni jezik ni slovenščina. Na naši šoli so to večinoma albansko govoreči otroci. Tudi tukaj se čuti pomanjkanje podpore staršev.

Ena izmed učenek je prišla v šolo v prvem razredu in ni poznala niti ene slovenske besede. Sedaj je v drugem razredu in govori zelo dobro. Podpora učiteljev in staršev ima močan vpliv na usvajanje jezika. Doživimo pa tudi nasprotje, kjer ni podpore in s tem se začnejo pojavljati težave pri sledenju pouka in doseganju ciljev.

Moje delo z učenci tujci je potekalo tako, da smo se v času dodatnih ur slovenščine veliko pogovarjali. K uram sem prinesla različne didaktične igre, preko katerih smo se spoznavali. Večkrat so tudi kaj zapisali, si izmišljevali zgodbe, se naučili opisati, kako smo oblečeni in še mnogo drugega. Po njihovih obrazih sem videla, da so z veseljem obiskovali ure in da so se me razveselili vsakokrat, ko sem vstopila v razred. Ker so dodatne ure slovenščine potekale v času rednega pouka, je bila težava v tem, da so učenci odhajali od ur rednega pouka in niso bili deležni učiteljeve razlage oz. predstavitev novih vsebin.

Slediti moraš tempu šolskega dela in se vseskozi izpopolnjevati

Na šoli so se skozi celo leto pojavljali tudi različni projekti. Sama sem bila v takšnem aktivu, ki je vzpodbuja projekte in je na tem področju zelo aktiven. Zato sem se tudi jaz preizkušala v takšnih dejavnostih. Z učenci smo izpeljali osem projektov, ki so bili vezani na izdelovanje iz odpadnih materialov, izvajali smo

tudi projekt Vodni agent, kjer smo vsakodnevno zapisovali, koliko vode smo porabili. Najbolj pa nas je zaznamoval projekt Hrana ni za tjavendan, kjer smo izdelali merilnike zavržene hrane. To je projekt ekošole, ki nas ozavešča, koliko hrane je dejansko vsakodnevno zavržene, kar so učenci vpisovali v preglednice. Opazila sem, da so se naloge lotili zelo zavzeto, saj so po vsaki malici povprašali, kdaj bodo lahko rezultate vpisali v preglednico.

Učitelj mora biti inovativen

Tako delo z učenci s posebnimi potrebami, delo z učenci Romi, z učenci tujci in projektno delo zahteva ogromno razmišljanja, prilagajanja in preizkušanja. Doma večkrat izdelujem didaktična gradiva, saj so tista, ki jih lahko kupiš, predraga ali manj ustrezna. Zato raje najdem čas in energijo za izdelovanje svojega gradiva. Res je, da ni tako lično, kot bi bilo industrijsko narejeno, je pa v to vloženega veliko truda in ljubezni, da učencem približam snov, da jo lažje usvojijo. Pri tem mi veliko pomagajo spletne strani, kjer dobiš idejo in potem sam prilagajaš ciljem, ki jih želiš razvijati.

V razredu smo tako zbirali plastične zamaške. Iz njih smo naredili družabne igre, kot so šah, dama in hitrostno postavljanje frnikol v plastične zamaške. Otroci so uživali v teh igrah in že iščemo nove ideje, kaj bi še lahko sami izdelali. S pomočjo plastičnih zamaškov smo izdelali igro Poštevanka, ki je podobna spominu. Zapisanemu računu množenja na enem zamašku poiščeš drugega, na katerem je zapisan zmnožek. Nismo pa pozabili na likovno umetnost, saj smo iz zamaškov naredili paletke. Pomembno je, da lahko marsikateri didaktični pripomoček učenci izdelajo sami, ker bodo z njim potem tudi bolj skrbno ravnali.

Čas, v katerem živimo, nas obdaja s tehnologijo.

Kot da v tem letu še ne bi bilo dovolj izzivov, nas je doletel še pouk na daljavo. Novo učenje, novi webinarji, nove usmeritve, videokonference in smo spet na začetku. Čeprav sem računalniško dobro opismenjena, sem imela kar nekaj težav in razmislekov, kako bi učencem predstavila gradivo, da bo vsem dostopno, zanimivo in konkretno. Treba je bilo ponovno usklajevanje v aktivu in razmislek, katere vsebine bomo poučevali na daljavo in katerih ne, čemu damo večji poudarek in kaj lahko počaka, ko bomo prišli nazaj v šolo.

Učence sem po dveh tednih pouka na daljavo povezala z aplikacijo Padlet. To so zelo dobro sprejeli, saj radi pokažejo svoje izdelke in zdi se mi, da sem s tem naredila korak naprej. Še bolj smo se spoznali in več izvedeli en o drugem.

Preizkusili smo tudi srečanja preko videokonference. Sprva jim je bilo neprijetno. Priznam, da je bilo tudi meni. A smo skupaj prešli čez to izkušnjo in sedaj se brez težav pogovarjamo na daljavo.

Redno iščem in učencem posredujem knjige, ki so dostopne v elektronski obliki in tako izvajamo bralno in ekobralno značko. Res je pohvalno, koliko idej imajo učenci in kakšne izdelke pripravljajo. Dobila sem obnove, videoposnetke njihovih lutkovnih predstav, kjer so naredili vse; od scene do končnih lutk, videoreportaže, oddaje ...

Analiziranje in evalviranje je pomemben del učiteljevega poklica

To je le nekaj izzivov, v katere smo vrženi učitelji začetniki. Po mnenju K. Niinisto (1996) mora biti današnji učitelj iniciator sprememb, dodati mora še vloge spodbujevalca učenca in učitelja, ki skrbi zase in svoj osebni ter profesionalni razvoj. Naučiti se moramo organizacije celotnega dela, administracije in vodenja razreda. Zaradi vseh izletov, ekskurzij in šol v naravi, učitelji postanemo začasni skrbniki šolskih otrok. Ogromno časa preživimo skupaj in zato je potrebna predanost, tako enega kot drugega.

Mi učitelji začetniki včasih veliko truda vlagamo v šolske zadolžitve, imamo visoka pričakovanja in zadeve jemljemo preveč osebno, zato smo večkrat tudi razočarani, če nam spodleti. Še bolj pa smo ponosni, ko se naše ideje razvijejo v praksi.

Tako sem preživela svoje prvo leto v razredu kot razredničarka. Tistim, ki se podajate na to pot, pa želim obilico poguma in samozavesti. Vi zmorete to.

Viri in literatura

Javrh, P. (2011). *Razvoj učiteljeve poklicne poti*. Učno gradivo 1. splošne in andragoške zakonitosti razvoja kariere. Ljubljana: Andragoški center Slovenije.

Marentič Požarnik, B. (2018). Kako spreminjati na bolje pouk, učence, sebe? *Razredni pouk*, 20 (3), 19–23.

Niinisto, K. (1996). Change Agent Teacher – Becoming a Teacher in a Developing Organisation. V Tella, Seppo (ured.). *Teacher education in Finland*. Helsinki: University of Helsinki, 145 – 150.

Razdevšek-Pučko, C. (2013). Kakšnega učitelja potrebuje (pričakuje) današnja (in jutrišnja) šola? *Didakta*, 22 (162), 8–10.

Žibert, A. (2018). *Dober učitelj je kot čebula. Ima več plasti*. Pridobljeno 2. 9. 2020 s spletne strani: [https://www.delo.si/gospodarstvo/kariera/](https://www.delo.si/gospodarstvo/kariera/dober-ucitelj-je-kot-cebula-ima-vec-plasti-93590.html) dober-ucitelj-je-kot-cebula-ima-vec-plasti-93590.html.